

XXIII. Tornyai Sándor Országos Fizikai Feladatmegoldó Verseny
a református középiskolák számára
2019 – MEGOLDÁSOK

Megoldás: 9. oszt./1.

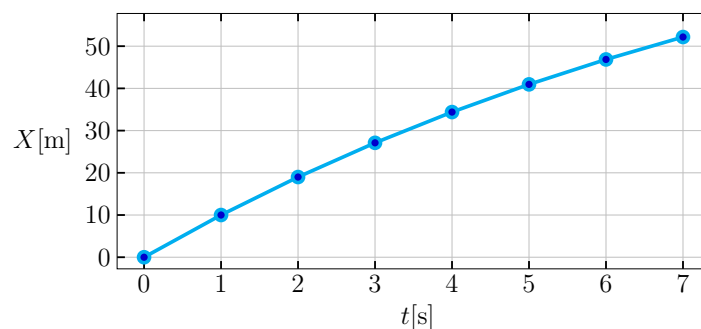
Jelölések & adatok: $s = 50$ m, $x_1 = 10$ m, $q = 0,9$.

1. megoldás. A választ legegyszerűbben táblázattal adhatjuk meg, minden másodpercben kiszámítva a megtett utat (x_i), és az összes addig megtett utat is: $X_i = x_1 + x_2 + \dots + x_i$. Az első másodpercben megtett út $x_1 = 10$ m, a következő másodpercben $x_2 = x_1 \cdot 0,9$, az n -dik másodpercben megtett út $x_n = x_1 \cdot 0,9^{n-1}$.

idő [s]	megtett út (x_i) [m]	az összes megtett út (X_i) [m]
1.	10	10
2.	9	19
3.	8,1	27,1
4.	7,29	34,39
5.	6,561	40,951
6.	5,9049	46,8559
7.	5,31441	52,17031

Eszerint valamikor a 6. és 7. másodperc között találkoznak, hiszen a 7. másodperc végig már 50 m-nél több utat tenne meg a futó.

a) A számítások eredményét vázolja:

c) A sebesség definíciója alapján az n -dik másodpercben megtett út számértékben éppen a sebesség. Tehát a találkozáskor a sebességük $v_7 = \underline{\underline{5,314 \text{ m/s} = 19,131 \text{ km/h}}}$.

b) A 7. másodperc elején még $\Delta s = 50 - 46,86 = 3,14$ m hiányzik az 50 m-hez. A sebesség állandó a másodpercen belül ($v_7 = 5,314$ m/s), így a találkozásig még $\Delta t = \frac{\Delta s}{v_7} = \frac{3,14}{5,314} = 0,59$ s telik el. A találkozás ideje $t = 6 + 0,59 = \underline{\underline{6,59 \text{ s}}}$.

d) Az átlagsebesség $v_{\text{átl}} = \frac{s}{t} = \frac{50}{6,59} = \underline{\underline{7,59 \text{ m/s} = 27,3 \text{ km/h}}}$.

2. megoldás. A találkozásig 50 m utat kell megtenniük, másrészt a megtett út n másodperc alatt $X_n = x_1 + x_2 + \dots + x_i = x_1(1 + q + q^2 + \dots + q^{n-1})$.

Ez egy mértani sor összege: $X_n = x_1 \frac{1 - q^n}{1 - q}$, és azt keressük, hogy az összeg mikor éri el az $s = 50$ m-t:

$$50 = 10 \frac{1 - 0,9^n}{1 - 0,9} \Rightarrow 0,5 = 0,9^n. \quad \text{Innen próbálgatással } n \text{ behatárolható.}$$

Megjegyzés: az egyenletet n -re megoldva $n = \frac{\log 0,5}{\log 0,9} = 6,57$. Ez pedig szinte pontosan a találkozásig eltelt időt adja.

Megoldás: 9. oszt./2.

Jelölések & adatok: $R = 1,8$ m, $\alpha = 45^\circ$, $m = 7,3$ kg, $X = 86,75$ m, $g = 10$ m/s².

A golyó pályája ferde hajítás. Mivel az elhajítás szöge 45° , a kezdősebesség vízszintes és függőleges komponense megegyezik, jelöljük v -vel: $v = v_0 \frac{\sqrt{2}}{2}$.

A vízszintes távolságot egyenletes sebességgel teszi meg: $X = v \cdot t$.

Függőlegesen addig emelkedik, amíg a sebessége 0 nem lesz. Mivel a pálya szimmetrikus az emelkedés ideje $t/2$. Így $v - g \cdot t/2 = 0$.

A két egyenletből t -t kiküszöbölve $X = \frac{2v^2}{g}$, ahonnan $v = \sqrt{\frac{Xg}{2}}$ ($= 20,8$ m/s). A kezdősebessége (és egyben a becsapódás sebessége) így $v_0 = \sqrt{2} \cdot v = \sqrt{2} \cdot \sqrt{\frac{Xg}{2}} = \sqrt{Xg}$.

$$v_0 = \sqrt{867,5} \text{ m/s} = \underline{\underline{29,5 \text{ m/s}}} = \underline{\underline{106 \text{ km/h}}}.$$

A kalapácsvető karját húzó erő a centripetális gyorsulás segítségével: $F = m \frac{v_0^2}{R} = \underline{\underline{3518 \text{ N}}}$.

Megjegyzés: A ferde hajítás maximális távolsága $X = \frac{v_0^2 \sin 2\alpha}{g}$, ebből $v_0^2 = \frac{Xg}{\sin 2\alpha} = 867,5 \text{ m}^2/\text{s}^2$.

Megoldás: 10. oszt./1. 11. oszt./1.

Jelölések & adatok: $v_0 = 15$ m/s, $\alpha = 45^\circ$, $x_0 = 10$ m, $h = 2,1$ m, $\tau = 0,3$ s, $g = 10$ m/s².

Mivel a játékos 45° -os szögben ütötte el a labdát a kezdeti sebesség vízszintes és függőleges komponense azonos: $v_{x0} = v_{y0} = v_0 \frac{\sqrt{2}}{2}$.

A vízszintesen megtett távolság: $X = v_0 \frac{\sqrt{2}}{2} \cdot t$. A függőlegesen megtett távolság $h = v_0 \frac{\sqrt{2}}{2} t - \frac{g}{2} \cdot t^2$.

Ez utóbbiból az alábbi másodfokú egyenlet adódik t -re, melynek megoldásai:

$$5t^2 - 15 \frac{\sqrt{2}}{2} t + 2,1 = 0 \Rightarrow t_1 = 0,22 \quad t_2 = 1,90.$$

Ezek közül a nagyobb tartozik a pálya leszálló ágához: $t = 1,90$ s.

A vízszintesen megtett távolság: $X = v_0 \frac{\sqrt{2}}{2} \cdot t = \frac{15}{\sqrt{2}} \cdot 1,90 = \underline{\underline{20,16 \text{ m}}}$

Az ellenfélnek így $x = X - x_0 = 20,16 - 10 = 10,16$ m-t kell $t - \tau = 1,9 - 0,3 = 1,6$ s alatt futnia.

Az átlagsebessége tehát: $v_{\text{átl}} = \frac{10,16 \text{ m}}{1,6 \text{ s}} = \underline{\underline{6,35 \text{ m/s} = 22,8 \text{ km/h}}}$

Megoldás: 9 oszt./3. 10. oszt./2. 11. oszt./2. 12. oszt./2.

Jelölések & adatok: $h_0 = 1,05 \text{ m}$, $h_1 = 0,57 \text{ m}$, $m = 0,6 \text{ kg}$, $x = 0,08 \text{ m}$, $g = 10 \text{ m/s}^2$.

a) $\Delta E = mgh_0 - mgh_1 = mg(h_0 - h_1) = 0,6 \cdot 10 \cdot (1,05 - 0,57) = \underline{\underline{2,88 \text{ J}}}$ az energiaveszteség.

b) Nem teljesen rugalmas ütközésre jellemző az ütközési szám: $k = \frac{v_1}{v_0}$.

Energia megmaradásból a földetérés sebességére $\frac{1}{2}mv_0^2 = mgh_0$, míg a visszapattanás sebességére $\frac{1}{2}mv_1^2 = mgh_1$. Ezek arányából pedig $k^2 = \frac{v_1^2}{v_0^2} = \frac{h_1}{h_0} \Rightarrow k = \sqrt{\frac{h_1}{h_0}} = \underline{\underline{0,737}}$.

[$v_0 = \sqrt{2gh_0} = 4,58 \text{ m/s}$, $v_1 = \sqrt{2gh_1} = 3,38 \text{ m/s}$.]

c) Könnyű volna azt válaszolni, hogy $\Delta E = F \cdot x$, azaz az energiaveszteséget az F erő munkája kompenzálja, csak hogy a veszteséget a padlóval való ütközés rugalmatlansága okozza, így az energiaveszteség annál nagyobb, minél nagyobb volt a földetérés sebessége. Így a gyors válasz téves.

Tegyük fel, hogy a padlót most u sebességgel éri el a labda. Másrészt tudjuk, hogy h_0 magasságra pattan vissza, így most v_0 lesz a visszapattanás sebessége. A sebességek arányára fennáll, hogy $k^2 = \frac{h_1}{h_0} = \frac{v_0^2}{u^2}$.

Munkatétellel $F \cdot x + mgh_0 = \frac{1}{2}mu^2$. Az ütközési feltételből $u^2 = \frac{h_0}{h}v_0^2 = \frac{h_0}{h}2gh_0$.

Ezt behelyettesítve a munka tételből kapott egyenlet jobb oldalára: $F \cdot x + mgh_0 = mgh_0 \frac{h_0}{h}$.

Innen pedig az erő kifejezhető: $F = \frac{mgh_0}{x} \left(\frac{h_0}{h} - 1 \right) = \frac{0,6 \cdot 10 \cdot 1,05}{0,08} \left(\frac{1,05}{0,57} - 1 \right) = \underline{\underline{66 \text{ N}}}$.

1. Megjegyzés: Természetesen v_0 ismeretében u már visszszámolható: $u = \frac{v_0}{k} = \frac{4,58 \text{ m/s}}{0,737} =$

$6,21 \text{ m/s}$. A munkatételből: $F = \frac{m}{x} \left(\frac{1}{2}u^2 - gh_0 \right) = \frac{0,6}{0,08} \left(\frac{1}{2} \cdot 6,21^2 - 10 \cdot 1,05 \right) = 66 \text{ N}$

2. Megjegyzés: A téves esetben $F = \frac{\Delta E}{x} = \frac{2,88}{0,08} = 36 \text{ N}$ az eredmény.

Megoldás: 10. oszt./3.

Jelölések & adatok: $d = 0,2 \text{ m}$, $F = 1,2 \text{ N}$ és $k = 9 \cdot 10^9 \frac{\text{Nm}^2}{\text{C}^2}$ a Coulomb-törvényben szereplő állandó.

A testeknek a vonzóerő miatt ellenkező előjelű töltésük volt: q_1 illetve $-q_2$.

Összeérintés után a töltések újra eloszlanak a testeken úgy, hogy azonos lesz a két test töltése (pozitív vagy negatív azt nem tudjuk): $2q = q_1 - q_2$.

Az összeérintés után föllépő Coulomb-erő $F = k \frac{q^2}{d^2}$, ahonnan átrendezéssel adódik a töltés:

$$q^2 = \frac{F \cdot d^2}{k} = \frac{1,2 \cdot 0,2^2}{9 \cdot 10^9} = 5,33 \cdot 10^{-12} \text{ C} \Rightarrow q = \pm 2,3 \cdot 10^{-6} \text{ C}.$$

Az eredeti töltésekre fennáll, hogy $q_1 \cdot q_2 = \frac{F \cdot d^2}{k} = q^2$, illetve $2q = q_1 - q_2$.

Ez másodfokú egyenletre vezet. A második egyenletből kifejezve a q_1 töltést: $q_1 = 2q + q_2$, majd behelyettesítve az elsőbe: $q_1 \cdot q_2 = (2q + q_2) \cdot q_2 = q_2^2 + 2q \cdot q_2 \Rightarrow q_2^2 + 2q \cdot q_2 - q^2 = 0$.

Ennek két megoldása egyszerűsítés után $(q_2)_{12} = -q \pm q\sqrt{2}$,

Ahonnai első lehetőségként $q_2 = q(\sqrt{2} - 1) = 0,41q$ és $q_1 = 2q + q(\sqrt{2} - 1) = q(\sqrt{2} + 1) = 2,41q$.

Vagy $q_2 = -q(\sqrt{2} + 1) = -2,41q$ és $q_1 = 2q - q(\sqrt{2} + 1) = -q(\sqrt{2} - 1) = -0,41q$.

Tehát az eredeti töltések $0,943 \cdot 10^{-6} \text{ C}$ és $-5,543 \cdot 10^{-6} \text{ C}$, vagy $-0,943 \cdot 10^{-6} \text{ C}$ és $5,543 \cdot 10^{-6} \text{ C}$.

Megoldás: 11. oszt./3.

Jelölések & adatok: $\rho = 88 \cdot 10^{-8} \Omega \text{ m}$, $U = 12 \text{ V}$, $n = 13$, $l = 1,3 \text{ m}$, $m = 2,1 \cdot 10^{-2} \text{ kg}$, $t = 2 \text{ min} = 120 \text{ s}$, $L_o = 334,96 \text{ kJ/kg}$, $c = 2093,5 \text{ J/(kg} \cdot ^\circ\text{C)}$, $\Delta T = 10^\circ\text{C}$.

a) Az olvasztáshoz szükséges hő $Q = m L_o = 2,1 \cdot 10^{-2} \cdot 334,96 \cdot 10^3 \text{ J} = 7034 \text{ J}$.

Az olvasztás teljesítménye: $P = \frac{Q}{t} = \frac{7034}{120} = 58,6 \text{ W}$.

Ez ha a veszteségeket elhanyagoljuk, akkor megegyezik az elektromos teljesítménnyel ahonnan meghatározható a rendszer eredő ellenállása

$$P = \frac{U^2}{R_E} \Rightarrow R_E = \frac{U^2}{P} = \frac{12^2}{58,6} = 2,46 \Omega.$$

Egyforma vezetékdarabok vannak párhuzamosan kötve ($R_E = \frac{R}{n}$), így egyetlen vezetékdarab ellenállása: $R = n R_E = 31,9 \Omega$.

Kihasználva, hogy a vezetékdarab ellenállása $R = \frac{\rho l}{A}$, a vezeték keresztmetszete:

$$A = \frac{\rho l}{R} = \frac{88 \cdot 10^{-8} \cdot 1,3}{31,9} = 3,58 \cdot 10^{-8} \text{ m}^2 = 0,0358 \text{ mm}^2.$$

Az átmérő pedig $A = \left(\frac{d}{2}\right)^2 \pi$ alapján: $d = \sqrt{\frac{4A}{\pi}} = \underline{\underline{2,14 \cdot 10^{-4} \text{ m} = 0,214 \text{ mm}}}$

Másik megoldás – formulával kifejezve A jégtelenítő párhuzamosan kapcsolt vezetékének eredő ellenállása: $R_E = \frac{\rho l}{A n}$.

Az elektromos munka $W = \frac{U^2}{R_E} t = \frac{U^2 A n}{\rho l} t$, amely megegyezik Q -val.

Ahonnai a vezeték keresztmetszetének területe: $A = \frac{Q \rho l}{U^2 n t} = 3,58 \cdot 10^{-8} \text{ m}^2$.

c) Egy vezeték ellenállása kerekítve $31,9 \Omega$, a vezetéken átfolyó áram $I = \frac{U}{R} = \frac{12}{31,9} = \underline{\underline{0,375 \text{ A}}}$.

b) A jég felmelegítéséhez szükséges hő $Q_j = c_j m \Delta T = 2,1 \cdot 10^{-2} \cdot 2093,5 \cdot 10 = 439,6 \text{ J}$, így az összesen szükséges hőmennyiség $Q_{\text{össz}} = Q + Q_j = 7473,6 \text{ J}$.

A szükséges idő: $t' = \frac{Q_{\text{össz}}}{P} = \underline{\underline{127,5 \text{ s} = 2,1 \text{ perc.}}}$

Megoldás: 12. oszt./1.

Jelölések & adatok: $B = 0,35 \text{ T}$, $R = 0,025 \Omega$, $r_1 = 0,2 \text{ m}$, $\Delta t = 1 \text{ s}$.

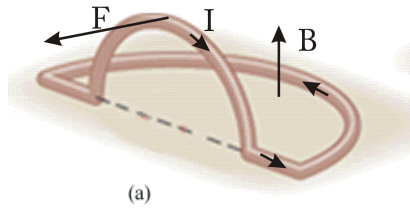
a) A tekercsen átmenő fluxus $\Phi_m = B \cdot A$ módon számolható, ahol A a tekercs által körbezárt felület, erővonalakra merőleges síkra vett vetülete. Világos, hogy ez a vetület a kis félkör függőleges helyzeténél lesz nagyobb. Hiszen ekkor $A_{(a)} = \frac{1}{2} r_1^2 \pi$. Míg vízszintes helyzetben $A_{(b)} = \frac{1}{2} (r_2^2 \pi - r_1^2 \pi)$.

b) Az indukált feszültség nagysága $U_i = \frac{\Delta \Phi_m}{\Delta t} = B \frac{\Delta A}{\Delta t}$, ahol a terület változás a kis félkör területe

$$\Delta A = \frac{1}{2} r_1^2 \pi (= 0,0628 \text{ m}^2).$$

$$\text{Így } U_i = B \frac{r_1^2 \pi}{2 \Delta t} = 0,35 \frac{0,2^2 \pi}{2 \cdot 1} = 0,022 \text{ V. Az áramerősség } I = \frac{U_i}{R} = 0,8796 \text{ A} = \underline{\underline{0,88 \text{ A.}}}$$

Az áram iránya: A leforduló félkörre olyan irányú mágneses erő ($F = B I l$) hat, amely próbálja visszaforgatni a félkört. Ennek iránya az ábra szerint a kis félkörben az óramutató járásával megegyező, a nagy félkörben az óramutató járásával ellentétes irányú.

c) Állandó szögsebességű forgatásnál a megadott 1 s éppen a periódus egynegyede, így a periódus idő $T = 4 \text{ s}$, azaz a szögsebesség $\omega = \frac{2\pi}{T} = 1,57 \text{ s}^{-1}$.

Az indukált feszültség $U_i = B \frac{dA}{dt}$, a változást a kis félkör területének vízszintes vetületéből kell számolni.

A vízszintes vetület $A = \frac{1}{2} r_1^2 \pi \cdot \sin \omega t$, így az indukált feszültség $U_i = \frac{1}{2} B r_1^2 \pi \omega \cos \omega t$, mintha váltakozó feszültség előállításáról lenne szó forgó tekercssel. Az áram a kiinduló esetben maximális, értéke $I = \frac{U_{i,max}}{R} = \frac{1}{2} \frac{B r_1^2 \pi \omega}{R} = \frac{1}{2} \frac{B r_1^2 \pi \omega}{R} = \underline{\underline{1,38 \text{ A.}}}$

Megjegyzés A b) kérdésre adott válasz annak felel meg, hogy a kis félkör vízszintes területe egyenletes sebességgel nő. Kiszámíthatjuk, hogy az állandó szögsebességű forgásnál az alábbi átlagsebességgel változik a vetület területe:

$$\frac{4}{T} \int_0^{T/4} \sin \omega t \, dt = \frac{4}{T} \left[-\frac{1}{\omega} \cos \omega t \right]_0^{T/4} = \frac{4}{T} \cdot \frac{T}{2\pi} \cdot 1 = \frac{2}{\pi} = 0,637$$

Ennek alapján a c) pontbeli harmonikusan változó áramerősség negyed periódusra vett átlagértéke $I_{\text{átl}} = 1,38 \cdot 0,637 = 0,88 \text{ A}$.

Megoldás: 12. oszt./3.

Jelölések & adatok: Adatok: $k_{\text{Nap}} = 0,9 \text{ m}$, $k = 0,91 \text{ m}$, $K = 0,12 \text{ m}$.

a) A méréshez valódi képre van szükségünk, így konvex, azaz domború lencse kell.

b) A Nap sugarai párhuzamosan esnek a lencsére, ilyenkor a fókuszpontban keletkezik a kép. Tehát a lencse fókusztávolsága: $f = k_{\text{Nap}} = 0,9 \text{ m}$.

A képalkotási törvény szerint: $\frac{1}{f} = \frac{1}{t} + \frac{1}{k}$.

Ebből $t = \frac{k \cdot f}{k - f} = \frac{0,91 \cdot 0,9}{0,91 - 0,9} = 81,9 \text{ m}$. Tehát a fa távolsága a lencsétől 81,9 m.

A nagyítás alapján a tárgy mérete $T = t \frac{K}{k} = 81,9 \cdot \frac{0,12}{0,91} = \underline{\underline{10,8 \text{ m}}}$. Ilyen magas a fa.

Megoldás: 9. oszt./4. Mielőtt a teszt kérdésekre választ adunk, végezzünk el néhány számítást.

I. eset – gumilabda: Rugalmas ütközés.

Kezdetben: $v_1 = V$, $v_2 = 0$. A rendszer összes lendülete: $p = mV$.

Ütközés után $u_1 = -V/3$, $u_2 = ?$. A rendszer összes lendülete: $p' = -m \frac{V}{3} + M u_2$.

A lendületmegmaradás alapján: $mV = -m \frac{V}{3} + M u_2 \Rightarrow \boxed{u_2 = \frac{4}{3} \frac{m}{M} V}$

Behelyettesítve: $u_2 = \frac{4}{3} \cdot \frac{1}{2} V = \boxed{\frac{2}{3} V}$

II. eset – gyurmalabda: Rugalmatlan ütközés.

Kezdetben: $v_1 = V$, $v_2 = 0$. A rendszer összes lendülete: $p = mV$.

Ütközés után együtt mozognak, így $u_1 = u_2 = u = ?$. A rendszer összes lendülete: $p' = (m + M)u$.

A lendületmegmaradás alapján: $mV = (m + M)u \Rightarrow \boxed{u = \frac{1}{1 + M/m} V}$

Behelyettesítve: $u = \frac{1}{1 + 2} V = \boxed{\frac{1}{3} V}$.

1. Mekkora végsebességre tesz szert a doboz a gumilabda dobásakor?

C. $2V/3$. A számítások alapján egyértelmű.

2. A gyurmalabda dobásakor az alábbi lehetőségek közül melyik duplázná meg a doboz ütközés utáni lendületét?

A. A labda kezdeti V sebességének megduplázása.

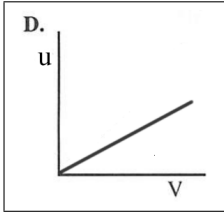
A levezetett $u = \frac{1}{1 + M/m} V$ formula alapján látszik, hogy a kezdeti sebesség duplázása jó lesz.

A tömeg arány megváltoztatása pedig más típusú változást hozna.

M megduplázása: $u = \frac{1}{1 + 4} V = V/5$

m megduplázása vagy M tömegének felére csökkentése: $u = \frac{1}{1 + 1} V = V/2$

3. A gyurma labda esetében az ütközést követően a doboz és a gyurma labda együtt mozognak tovább, közös u sebességgel. Az alábbi grafikonok közül melyik adja vissza legjobban a u és a labda kezdeti V sebessége közötti kapcsolatot?

A levezetett $u = \frac{1}{1 + M/m} V$ formula alapján látszik a lineáris kapcsolat. Tehát a grafikon egyenes, mégpedig olyan, amely az origón átmegy és növekvő V -hez növekvő u -t rendel.

4. Melyik labda okoz nagyobb lendületváltozást a dobozon?

C. A gumilabda nagyobb lendületváltozást okoz a dobozon.

A gumilabda esetén lesz nagyobb a doboz sebessége ($2V/3 > V/3$) és így a doboz lendületváltozása is.

Megoldás: 10. oszt./4.

Jelölések & adatok: $d = 0,1 \text{ m}$, $\delta = 10^{-5} \text{ m}$, $T_0 = 25^\circ\text{C}$.

Mielőtt a teszt kérdésekre választ adunk, végezzünk el néhány számítást.

A golyó átfér a lyukon, ha ΔT hőmérséklet-változás hatására az átmérők megegyeznek. A lyuk átmérője $d(1 + \alpha_1 \Delta T)$, a golyó átmérője $(d + \delta)(1 + \alpha_2 \Delta T)$, így:

$$d(1 + \alpha_1 \Delta T) = (d + \delta)(1 + \alpha_2 \Delta T) \Rightarrow d + d \alpha_1 \Delta T = d + \delta + (d + \delta) \alpha_2 \Delta T$$

$$\Delta T = \frac{\delta}{d \alpha_1 - (d + \delta) \alpha_2} = \frac{10 \cdot 10^{-6}}{0,1 \alpha_1 - 0,10001 \cdot \alpha_2} = \frac{100 \cdot 10^{-6}}{\alpha_1 - 1,0001 \cdot \alpha_2} \approx \frac{100 \cdot 10^{-6}}{\alpha_1 - \alpha_2}$$

Behelyettesítve látjuk, hogy ilyen adatok mellett a nevező jó közelítéssel $\alpha_1 - \alpha_2$.

Készítsünk segéd táblázatot, a lineáris hőtágulási együtthatók mértékegysége $10^{-6} \text{ }^\circ\text{C}^{-1}$.

elrendezés	α_1 (lemez)	α_2 (golyó)	$\alpha_1 - \alpha_2$	ΔT [$^\circ\text{C}$]	α_1/α_2
ólom-arany	28	14	14	7,14	2
alumínium-acél	24	12	12	8,33	2
ezüst-porcelán	20	3	17	5,88	6,67

1. Mi a feltétele ilyen adatok mellett, hogy a golyó átessen a lyukon?

A ΔT -re kapott közelítő formula alapján $\alpha_1 > \alpha_2$.

Tehát a lemez lineáris hőtágulási együtthatója legyen nagyobb, mint a golyóé.

A. igaz

B. hamis

C. hamis. – Ezt a feltételt teljesítik a megadott adatok, de nem ez a feltétele az átérésnek.

2. Melegítés esetén mi lesz a golyók átési sorrendje?

A táblázatban látható kiszámolt értékek alapján: 1. porcelán, 2. arany, 3. acél.

A. igaz

B. hamis. Önmagában a lemez hőtágulásának mértéke nem elég.

C. hamis. Mivel $\Delta T \approx \frac{100 \cdot 10^{-6}}{\alpha_1/\alpha_2 - 1} \alpha_2$, önmagában a hányadosok értéke nem elég.

3. Hajtsuk végre ugyanezt a kísérletet, de most legyen a golyók átmérője $0,5 \cdot 10^{-3}$ m-rel nagyobb a változatlan méretű lyukakhoz képest. Az alábbi állítások közül melyik igaz ebben az esetben?

$\delta' = 500 \cdot 10^{-6}$ m. Az átesési hőmérséklet most:

$$\Delta T = \frac{\delta'}{d\alpha_1 - (d + \delta')\alpha_2} = \frac{500 \cdot 10^{-6}}{0,1\alpha_1 - 0,1005 \cdot \alpha_2} = \frac{5000 \cdot 10^{-6}}{\alpha_1 - 1,005 \cdot \alpha_2} \approx \frac{5000 \cdot 10^{-6}}{\alpha_1 - \alpha_2}$$

Ismét segéd táblázatot készítve, a lineáris hőtágulási együtthatók mértékegysége $10^{-6} \text{ }^\circ\text{C}^{-1}$.

elrendezés	α_1 (lemez)	α_2 (golyó)	$\alpha_1 - \alpha_2$	ΔT [$^\circ\text{C}$]	$T_0 + \Delta T$ [$^\circ\text{C}$]
ólom-arany	28	14	14	357 (!!!)	382 (!!!)
alumínium-acél	24	12	12	417	442
ezüst-porcelán	20	3	17	294	319

Mivel az ólom olvadáspontja $327 \text{ }^\circ\text{C}$, így az ólomlemez hamarabb elolvad, minthogy a golyó átesett volna.

A. hamis. A melegítési hőmérséklet az átmérők különbségével arányos.

B. igaz. Bár az aranygolyó az ólomlemez megolvadása miatt $302 \text{ }^\circ\text{C}$ hőmérséklet különbségnél, azaz $327 \text{ }^\circ\text{C}$ -on már leesett, de ez a sorrendet nem befolyásolja.

C. hamis. mivel az ólom addigra megolvad, így az arany ennél hamarabb „átesik”.

Megoldás: 11. oszt./4. 12. oszt./4.

1. Az ütközés után mennyire nyomódik össze a rugó?

D. $A = \frac{m_1 v_1}{\sqrt{D(m_1 + m_2)}}$

A testek rugalmatlan ütközésére érvényes a lendületmegmaradás.

$$m_1 v_1 = (m_1 + m_2)u \quad \Rightarrow \quad u = \frac{m_1}{m_1 + m_2} v_1.$$

A rugó maximális összenyomódását az energiamegmaradásból számíthatjuk ki:

$$\frac{1}{2}(m_1 + m_2) u^2 = \frac{1}{2} D A^2.$$

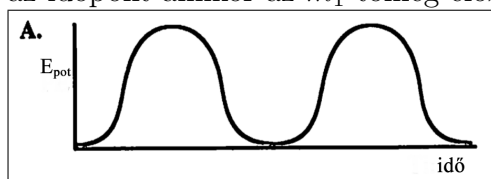
Behelyettesítve u értékét és az A maximális kitérést kifejezve: $A = \frac{m_1 v_1}{\sqrt{D(m_1 + m_2)}}$.

2. Tekintsük a két test és a rugó lendületét és energiáját közvetlenül az ütközés előtt és után:

C. a lendület megmarad, de teljes energia nem marad meg.

Rugalmatlan ütközésről van szó: Az ütközés előtti és utáni helyzetre a lendület megmaradás igaz, de az energia megmaradás nem.

3. Melyik grafikon írja le legjobban a rendszer potenciális energiájának idő függését, ha $t = 0$ az az időpont amikor az m_1 tömeg először ütközik az m_2 tömegnek:

A feltételek szerint $t = 0$ időpontban a kitérés nulla, a sebesség maximális. Így a létrejövő harmonikus rezgés kitérés-idő függvénye: $x(t) = A \sin \omega t$.

A potenciális energia tetszőleges időpontban:

$$E_{\text{pot}} = \frac{1}{2}Dx^2 = \frac{1}{2}DA^2 \sin^2 \omega t = \frac{1}{4}DA^2(1 - \cos 2\omega t)$$

Ennek grafikonja az **A.** ábra.

4. Tegyük fel, hogy súrlódás is föllép a tömegek és a vízszintes felület közt. Ekkor

- I. a rugó kevésbé fog összenyomódni.
- II. az ütközés után ugyan annyi lesz a tömegek kinetikus energiája, mint a súrlódásmentes esetben.
- III. az ütközést követően a rezgésbe jövő tömegek egyre kisebb sebességgel haladnak át az egyensúlyi helyzeten.

B. Csak I. és III. igaz

Ha van súrlódás, akkor az m_1 test v_1 -nél kisebb sebességgel ütközik m_2 testnek, ezért kisebb lesz az ütközés utáni közös sebesség, és ennek megfelelően a kinetikus energia is (II. hamis). A rugó ennek következtében kevésbé fog összenyomódni (I. igaz). A súrlódás miatt csillapodó harmonikus rezgőmozgás jön létre, így III. is igaz.